YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN ENSIMMÄISEN JAOSTON PUHEENJOHTAJAN MÄÄRÄYS

3 päivänä kesäkuuta 1999 *

Asiassa T-138/98,

Armement coopératif artisanal vendéen (ACAV), Ranskan oikeuden mukaan perustettu osuuskunta, kotipaikka Sables d'Olonne (Ranska),

Alain André, laivanvarustaja, kotipaikka Ile d'Yeu (Ranska),

Thierry Arnaud, laivanvarustaja, kotipaikka Ile d'Yeu,

Alain Augereau, laivanvarustaja, kotipaikka Ile d'Yeu,

Jean-Luc Bernard ja Angélique Bernard, laivanvarustajat, kotipaikka Ile d'Yeu,

Pascal Burgaud, laivanvarustaja, kotipaikka Ile d'Yeu,

José Burgaud, laivanvarustaja, kotipaikka Ile d'Yeu,

Bruno Chiron ja Jean Noury, laivanvarustajat, kotipaikka Ile d'Yeu,

Fabien Gaillard, laivanvarustaja, kotipaikka Ile d'Yeu,

Bruno Girard, laivanvarustaja, kotipaikka Ile d'Yeu,

Denis Groisard, laivanvarustaja, kotipaikka Ile d'Yeu,

Fabrice Groisard, laivanvarustaja, kotipaikka Ile d'Yeu,

Armement Islais SARL, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Ile d'Yeu,

Marc Jolivet, laivanvarustaja, kotipaikka Ile d'Yeu,

Yannick Orsonneau, laivanvarustaja, kotipaikka Ile d'Yeu,

Christian Rafin, laivanvarustaja, kotipaikka Ile d'Yeu,

Éric Rivalin, laivanvarustaja, kotipaikka Ile d'Yeu,

Éric Taraud, laivanvarustaja, kotipaikka Ile d'Yeu,

Fernand Voisin ja Alain Voisin, laivanvarustajat, kotipaikka Ile d'Yeu,

Patrick Voisin, laivanvarustaja, kotipaikka Ile d'Yeu,

Yeu Pêcheries SA, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Ile d'Yeu ja

Bernard Zereg, laivanvarustaja, kotipaikka Ile d'Yeu,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

edustajinaan asianajajat Lise Funck-Brentano ja Stéphanie Ponsot, Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Jacques Neuer, 9 avenue Guillaume,

kantajina,

joita tukee

Ranskan tasavalta, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston apulaisosastopäällikkö Jean-François Dobelle, saman osaston apulaisulkoasiainsihteeri Christina Vasak, saman osaston jaostopäällikkö Kareen Rispal-Bellanger ja ulkoasiainsihteeri Claude Chavance, prosessiosoite Luxemburgissa Ranskan suurlähetystö, 8 B boulevard Joseph II,

väliintulijana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet John Carbery ja Lauri Railas, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan investointipankin lakiasiainosaston ylijohtaja Alessandro Morbilli, 100 boulevard Konrad Adenauer,

vastaajana

jossa vaaditaan kumottavaksi tietyistä kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 894/97 muuttamisesta 8 päivänä kesäkuuta 1998 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1239/98 (EYVL 171, s. 1),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN ENSIMMÄISEN JAOSTON PUHEENJOHTAJA

on antanut seuraavan

määräyksen

Oikeudenkäynti sekä asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

1 Armement coopératif artisanal vendéen ja 22 muuta ranskalaista tonnikalan pyyntialuksen laivanvarustajaa (jäljempänä kantajat), joiden kotipaikka on Ile d'Yeu, ovat nostaneet kanteen, jossa vaaditaan kumottavaksi tietyistä kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 894/97 muuttamisesta 8 päivänä kesäkuuta 1998 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1239/98 (EYVL 171, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus) siltä osin kuin siinä kielletään 1.1.2002 jälkeen kalastamasta ajoverkolla eräitä kalalajeja kuten valkotonnikalaa niillä aluksilla, jotka on rekisteröity johonkin jäsenvaltioon.

2 Erillisellä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 29.10.1998 toimittamallaan kirjelmällä neuvosto on tehnyt ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan nojalla oikeudenkäyntiväitteen, johon kantajat vastasivat 11.1.1999 toimittamillaan huomautuksilla.

3 Ranskan tasavalta on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 11.11.1998 toimittamallaan väliintulohakemuksella pyytänyt lupaa saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajien vaatimuksia.

4 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 30.11.1998 antamalla määräyksellä Ranskan tasavalta hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan kantajien vaatimuksia.

5 Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään yhteisön oikeutta koskevia asioita hoitavan osaston valtionasiamies Silva de Lapuerta, prosessiosoite Luxemburgissa Espanjan suurlähetystö, 4—6 boulevard Emmanuel Servais, on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 24.12.1998 toimittamallaan väliintulohakemuksella pyytänyt lupaa saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia.

6 Vendéen departementti (Ranska), edustajanaan asianajaja Béatrice Ghelber, Pariisi, on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 21.1.1999 toimittamallaan väliintulohakemuksella pyytänyt lupaa saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajien vaatimuksia. Väliintulohakemuksensa perusteeksi Vendéen departementti vetoaa ensinnäkin siihen, että tästä departementista käsin harjoitettavasta kalastuksesta vastaavat suurelta osin juuri Yeun saaren kalastajat, joiden osuus on 17 prosenttia Vendéen merenkulun ammateissa toimivista henkilöistä, ja että Yeun saaren talous on riippuvainen valkotonnikalan kalastuksesta. Ajoverkkokalastuksen kieltäminen merkitsisi siten monien kalastukseen liittyvien työpaikkojen vaarantumista. Toiseksi Vendéen departementti vetoaa siihen, että se on voimakkaasti panostanut Yeun saaren merellisiin elinkeinoihin tukemalla kalastusalusten, joista osa käyttää ajoverkkoja, modernisointia ja toisaalta kunnostamalla huutokauppa-alueensa elintarvikehygieniasta annettujen yhteisön määräysten mukaisiksi, ja tämän huutokauppa-alueen kannattavuus vaarantuisi, jos siellä myytävän valkotonnikalan määrä pienentyisi.

7 Ile d'Yeun kunta, edustajanaan asianaja René Houssin, Nantes, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Jacques Neuen, 1 Place du Théâtre, on pyytänyt lupaa saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajien vaatimuksia. Ile d'Yeun kunta vetoaa siihen, että kunnan taloudelliset ja sosiaalisen rakenteet ovat suuresti riippuvaisia kalastuksesta ja erityisesti tonnikalan kalastuksesta. Yli puolella niistä 45 aluksesta, jotka Ranskassa on hyväksytty ajoverkkokalastukseen, on kotisatamansa Yeun saarella. Ile d'Yeun kunnan erityinen intressi oikeudenkäynnin lopputulokseen ilmenee myös komission 8.4.1994 antamasta tiedonannosta, joka koski suurten ajoverkkojen käyttämistä ja yhteistä kalastuspolitiikkaa (KOM(94) 50 lopullinen). Tiedonannossa todetaan seuraavaa: "Yeun saari on oma erityisongelmansa. Sieltä käsin toimi vuonna 1993 yhteensä 21 kalastusalusta, jotka käyttivät ajoverkkoa tonnikalan pyyntiin, ja näistä 15 toimi poikkeusluvan turvin. Tonnikalan pyynti on tärkeä osa kalastuselinkeinoa, johon Yeun saaren talous perustuu. Jos tonnikalan ajoverkkokalastuksesta on siellä luovuttava, on niiden väliaikaistoimenpiteiden lisäksi, joilla vältetään välitön kriisi, laadittava kokonaissuunnitelma, jossa selvitetään kaikki vaihtoehtoiset toimintamahdollisuudet. Ratkaisut tehdään siten, että taloudelliset voimavarat tarpeellisessa määrin turvataan."

8 Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen osaston virkamies Gérard Berscheid ja oikeudellinen neuvonantaja Thomas van Rijn, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 3.2.1999 toimittamallaan väliintulohakemuksella pyytänyt lupaa saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia.

9 Irlanti, asiamiehenään Chief State Solicitor Michael A. Buckley, prosessiosoite Luxemburgissa Irlannin suurlähetystö, 28 route d'Arlon, on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 4.2.1999 toimittamallaan väliintulohakemuksella pyytänyt lupaa saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajien vaatimuksia.

10 Thomas Kennedy ja 13 muuta kalastajaa, joiden nimet on esitetty tämän määräyksen liitteessä ja joiden kaikkien kotipaikka on Irlannissa ja jotka ovat Irish Tuna Associationin (jäljempänä ITA) jäseniä, edustajinaan Donal O'Donnell, SC, barrister John Devlin ja solicitor Gregory Casey, North Main Street, Bandon

(Irlanti), ovat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 16.2.1999 toimittamallaan väliintulohakemuksella pyytäneet lupaa saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen kantajien vaatimuksia. ITA:n jäsenten mukaan heidän harjoittamansa toiminnan liikevaihdosta tonnikalan pyynnistä kertyy 50—70 prosenttia ja tonnikalaa kalastetaan ennen kaikkea ajoverkoin, joten ajoverkkojen käytön kieltäminen merkitsisi toiminnan taantumista ja työpaikkojen menettämistä.

11 Työjärjestyksen 116 artiklan mukaisesti nämä väliintulohakemukset on annettu tiedoksi sekä kantajille että vastaajalle samoin kuin Ranskan tasavallalle, joka on asiassa hyväksytty väliintulijaksi. Näistä yksikään ei ole vaatinut väliintulohakemusten hylkäämistä. Neuvosto katsoi kuitenkin, että ITA:n jäsenten väliintulohakemuksessa esittämä vaatimus, jonka mukaan riidanalaisen asetuksen lainmukaisuus olisi tutkittava EY:n perustamissopimuksen 184 artiklaa (josta on tullut EY 241 artikla) soveltaen, on jätettävä tutkimatta.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

12 EY:n tuomioistuimen perussäännön 37 artiklan ensimmäisen kohdassa, jota tämän perussäännön 46 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla sovelletaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, määrätään, että jäsenvaltiot ja yhteisön toimielimet voivat olla väliintulijoina ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa. Espanjan kuningaskunta, komissio ja Irlanti ovat esittäneet väliintulohakemuksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 115 artiklan mukaisesti, joten ne on syytä hyväksyä.

13 Yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 37 artiklan toisen kohdan mukaan väliintulo-oikeus on myös kaikilla muilla, jotka osoittavat, että asian ratkaisu koskee heidän oikeuttaan.

14 Tältä osin on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 37 artiklan toisen kohdan ilmaisulla "asian ratkaisu koskee heidän oikeuttaan" on katsottava tarkoitettavan sitä, että ratkaisu vaikuttaa suoraan ja tosiasiallisesti asianomaisen etuihin (yhdistetyt asiat 197/80, 198/80, 199/80, 200/80, 243/80, 245/80 ja 247/80, Ludwigshafener Walzmühle Erling ym. v. neuvosto ja komissio, määräys 8.4.1981, Kok. 1981, s. 1041, 9 kohta; yhdistetyt asiat C-151/97 P(I) ja C-157/97 P(I), National Power ja PowerGen v. komissio, määräys 17.6.1997, Kok. 1997, s. I-3491, 53 kohta ja asia T-191/96, CAS Succhi di Frutta v. komissio, määräys 20.3.1998, Kok. 1998, s. II-573, 28 kohta). Erityisesti tarkistetaan se, että kanteen kohteena oleva toimenpide vaikuttaa väliintulijaan suoraan ja että asiassa annettava ratkaisu varmasti koskee väliintulijan etua (asia 25/59, Alankomaat v. korkea viranomainen, määräys 19.2.1960, Kok. 1960, s. 787, 792 ja em. yhdistetyt asiat National Power ja PowerGen v. komissio, määräyksen 53 kohta).

15 Paikallis- ja aluehallinnon yksiköiden esittämien väliintulohakemusten osalta yhteisöjen tuomioistuin on tämän mukaisesti katsonut, että sellaiset aluehallinnon yksiköt, jotka huolehtivat alueelleen sijoittautuneiden taloudellisten toimijoiden etujen puolustamisesta, olivat vaaditulla tavalla osoittaneet asian ratkaisun vaikuttavan niiden etuihin kysymyksen ollessa sellaiseen oikeudenkäyntiin osallistumisesta, jossa käsiteltiin kannetta komission päätöksistä, jotka koskivat sellaisista edullisista kuljetustariffeista luopumista, joita sovellettiin yhdessä tapauksessa ainoastaan näiden yksiköiden alueella toimiviin yrityksiin ja toisessa tapauksessa tavaroihin, joita tuotettiin tai jalostettiin niiden alueella (asia C-6/92, Federmineraria ym. v. komissio, määräys 17.12.1992, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa). Vastaavasti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että väliintulointressi oli niillä aluehallinnon yksiköillä, joihin kuuluvan alueen osan nimi oli sama kuin se alkuperänimitys, joka oli rekisteröity asetuksella, jonka pätevyys oli saatettu sen käsiteltäväksi (asia T-109/97, Molkerei Großbraunshain ja Bene Nahrungsmittel v. komissio, määräys 24.3.1998, 11 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) sekä niillä aluehallinnon yksiköillä, jotka olivat osoittaneet taloudellisten ja sosiaalisten rakenteiden olevan suuressa määrin riippuvaisia siitä sektorista, jonka toimintaan riidanalaisella asetuksella puututtiin (asia T-194/95 intv I, Area Cova ym. v. neuvosto, määräys 25.6.1996, Kok. 1996, s. II-591, 2 ja 7 kohta).

16 Tämän oikeuskäytännön perusteella on ensinnäkin todettava, että riidanalainen asetus — siltä osin kuin sillä kielletään 1.1.2002 alkaen käyttämästä yhteisön kalastusaluksissa eräiden kalalajien kalastukseen tarkoitettuja ajoverkkoja — on

omiaan vaikuttamaan kaikkien niiden jäsenvaltiossa toimivien taloudellisten toimijoiden etuihin, jotka käyttävät asetuksessa tarkoitettua kalastustapaa.

17 Tästä seuraa, että asian ratkaisu koskee ITA:n jäsenten, jotka ovat sijoittautuneet Irlantiin, intressiä, koska riidanalainen asetus saattaisi osaksi estää heitä jatkamasta kalastustaan, mikä saattaisi vähentää heidän tulojaan. On kuitenkin sivuutettava ennenaikaisina heidän asian aineellisesta puolesta esittämänsä huomautukset, ja heitä on kehotettava esittämään asianmukaisesti kirjallisessa muodossa ne perusteet, joihin he vetoavat kantajien vaatimusten tueksi, sanotun tässä vaiheessa todettuna kuitenkaan rajoittamatta niiden tutkittavaksi ottamista koskevien edellytysten selvittämistä myöhemmin.

18 Myös Ile d'Yeun kunta on, vaikka riidanalainen asetus ei yksinomaisesti koske vain sen alueelta toimivia taloudellisia toimijoita, osoittanut edellä tarkoitetussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla asian ratkaisun vaikuttavan suoraan ja tosiasiallisesti sen etuihin, sillä on kiistattomasti osoitettu, että sen taloudelliset ja sosiaaliset rakenteet ovat olennaisessa määrin riippuvaisia kalastuksesta, jota suurelta osin harjoitetaan ajoverkkoa käyttäen, ja toisaalta riidanalaisen asetuksen voimassapitäminen saattaisi edellyttää koko kuntaa ja saarta koskevan rakennemuutossuunnitelman laatimista.

19 Väliintulointressi, johon Vendéen departementti on vedonnut, perustuu huoleen Yeun saarelta käsin toimivien taloudellisten toimijoiden harjoittaman ajoverkkokalastuksen vähentymisestä, mikä voisi johtaa työllisyyden vähentymiseen ja ajoverkkokalastukseen liittyvän elinkeinotoiminnan taantumiseen sen alueen tässä osassa.

20 Ei kuitenkaan ole osoitettu, eikä edes väitetty, että koko Vendéen departementin taloudelliset ja sosiaaliset rakenteet riippuisivat olennaisessa määrin tästä toiminnasta. Se yleinen intressi, joka departementilla voi olla sen suhteen, että asian ratkaisu on myönteinen Yeun saarelle sijoittautuneiden yritysten kannattavuuden osalta ja että tämän seurauksena vaikutukset työllisyyteen ovat myönteiset sillä maantieteellisellä alueella, jossa nämä yritykset harjoittavat toimintaansa, ei

itsessään vielä merkitse edellä selvitetyssä oikeuskäytännössä tarkoitettua väliintulointressiä oikeudenkäyntiin, koska kyseinen intressi on luonteeltaan epäsuora ja etäinen (em. yhdistetyt asiat Ludwigshafener Walzmühle Erling ym. v. neuvosto ja komissio, määräyksen 8 ja 9 kohta). Lisäksi on huomattava, että ne väitteet ja perustelut, jotka Vendéen departementti on esittänyt väliintulohakemuksensa tueksi, eivät pohjaudu siihen, että asian ratkaisu vaikuttaisi suoraan sen etuihin, vaan siihen, että asian ratkaisun oletetaan vaikuttavan erään toisen väliintulijan etuihin, joka esillä olevassa asiassa on Ile d'Yeun kunta.

21 Edellä esitetyn perusteella Vendéen departementin esittämä väliintulohakemus on hylättävä, mutta ITA:n jäsenten ja Ile d'Yeun kunnan väliintulohakemukset on sitä vastoin hyväksyttävä.

22 Siltä osin kuin vastaaja on esittänyt oikeudenkäyntiväitteen, josta ei vielä ole annettu ratkaisua, on ensin kuultava ne vaatimukset, perusteet sekä perustelut, joita tästä kysymyksestä haluavat esittää muut väliintulijat kuin Ranskan tasavalta, joka 2.2.1999 tuomioistuimeen toimittamassaan kirjelmässä on jo esittänyt huomautuksensa.

Oikeudenkäyntikulut

23 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 1 kohdan mukaan oikeudenkäyntikuluja koskeva ratkaisu annetaan tuomiossa tai määräyksessä, jolla asian käsittely päätetään. Nyt annettavalla määräyksellä päätetään asian käsittely Vendéen departementin osalta, joten sen väliintulohakemukseen liittyvistä oikeudenkäyntikuluista on syytä antaa ratkaisu.

24 Työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska oikeudenkäyntikuluista ei ole esitetty vaatimuksia, on syytä määrätä, että jokainen osapuolista vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan siltä osin kuin ne liittyvät Vendéen departementin esittämään väliintulohakemukseen.

Näillä perusteilla

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN ENSIMMÄISEN JAOSTON PUHEENJOHTAJA

on määrännyt seuraavaa:

1) **Vendéen departementin esittämä väliintulohakemus hylätään.**

2) **Vendéen departementti sekä kantajat ja vastaaja vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan siltä osin kuin ne liittyvät Vendéen departementin esittämään väliintulohakemukseen.**

3) **Espanjan kuningaskunta ja komissio hyväksytään väliintulijoiksi asiassa T-138/98 tukemaan vastaajan vaatimuksia.**

4) Irlanti, Ile d'Yeun kunta sekä Thomas Kennedy ja 13 muuta väliintulooikeutta pyytänyttä henkilöä, joita koskeva luettelo on liitteenä, hyväksytään väliintulijoiksi asiassa T-138/98 tukemaan kantajien vaatimuksia.

5) Kirjaaja huolehtii siitä, että väliintulijoille toimitetaan jäljennökset kaikista oikeudenkäyntiasiakirjoista.

6) Ranskan tasavaltaa lukuun ottamatta väliintulijoille asetetaan määräaika, jonka kuluessa näiden on kirjallisesti esitettävä perusteet ja perustelut vaatimuksilleen, jotka ensi vaiheessa rajataan koskemaan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.

7) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 3 päivänä kesäkuuta 1999.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti